

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15C/242/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514200115
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2514200115.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného: JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na vršku č. 12 proti žalovaným: v 1.rade: E. E., H.. XX.XX.XXXX, v 2.rade: K. E., H.. XX.XX.XXXX, X. Ž. C. S. XX, XXX XX S., o zaplatenie 942,04 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovaným v 1. a 2.rade sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.01.2014 domáhal uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2.rade (ďalej len „žalovaní“) zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 942,04 eura spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 942,04 eura od 8.4.2009 do zaplatenia a náhrada trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.10.2008 bola medzi žalobcom a žalovaným v 1.rade ako dlžníkom a žalovanou v 2.rade ako spoludlžníkom uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX na čiastku 663,88 eura, za poplatok za správu úveru vo výške 449,45 eura. Zmluvou sa žalovaní zaviazali celkovú čiastku 1.113,32 € uhradiť v 13 mesačných splátkach po 86,64 €. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdili žalovaní podpisom zmluvy. Žalovaní ku dňu spisania žaloby uhradili 171,28 eura, pričom posledná uhradená suma vo výške 85,64 eura bola uhradená dňa 15.12.2008. Vzhľadom na to, že žalovaní neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 10.3.2009 upozornil žalovaných na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 12.5.2009 žalobca oznámil žalovaným, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 7.4.2009. Ku dňu vypracovania žaloby činí dlžná čiastka 942,04 eura, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 1.113,32 eura a čiastkou vo výške 171,28 eura, ktorá bola uhradená žalovanými. Žalovaná v 1.rade sa k doručenej žalobe vyjadrila, že žiada, by bol umožnený splátkový kalendár na sumu uznanú súdom.

Žalovaná v 2.rade sa k doručenej žalobe vecne nevyjadrila.

V písomnom vyjadrení zo dňa 20.8.2014 žalobca uviedol, že uplatnený nárok je odôvodnený, nepremlčaný a oprávnený, a preto žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Premlčacia lehota začala plynúť dňom 8.4.2009, t.j. prvým dňom po zosplatnení záväzku, a to vo všeobecnom trvaní 3 rokov.

Mal za to, že dňa 5.10.2009 začala premlčacia lehota spočívať, keďže si žalobca uplatnil svoje právo na Medzinárodnom rozhodcovskom súde v Bratislave zriadenom Rozhodcovskou spoločnosťou, a.s. Dňa 10.12.2009 Medzinárodný rozhodcovský súd v Bratislave vydal rozhodcovský rozsudok, sp. zn. 105/2009. Na základe tohto právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, žalobca podal návrh na začatie exekučného konania súdному exekútorovi. Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 5Er/344/2010-19 zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Počas časového intervalu od doručenia žaloby žalobcu Medzinárodnému rozhodcovskému súdu po deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Piešťany o zastavení exekučného konania, premlčacia lehota spočívala. Žalobca mal za to, že splnil podmienky zakotvené v § 112 Občianskeho zákonníka, teda sám inicioval predmetné konanie, riadne v tomto konaní pokračoval, pričom v danej veci bol vydaný právoplatný rozsudok. Keďže inicioval exekučné konanie, boli splnené podmienky pre spočívanie premlčacej lehoty.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor a z listinných dôkazov: zmluvy o spotrebiteľskom úvere, obchodných podmienok, predžalobnej upomienky, oznámenia o zosplatnení záväzku, uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 5Er/344/2010-19 zo dňa 26.6.2013 a zistil tento skutkový stav veci:

Žalobca uzavrel so žalovaným v 1.rade ako dlžníkom a žalovanou v 2.rade ako spoludlžníkom dňa 27.10.2008 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 663,88,-€, ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť spolu s poplatkom za správu úveru vo výške 449,45,-eur, teda celkovo sa zaviazali uhradiť 1.113,32 eura, a to v 13 mesačných splátkach po 85,64 eura, so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, u ostatných splátok so splatnosťou 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

Nakoľko žalovaní neplnili riadne a včas, žalobca ich upozornil na možnosť zosplatnenia celého dlhu v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka písomnosťou zo dňa 10.3.2009. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 12.05.2009 žalobca oznámil žalovaným, že celý dlh zo zmluvy č. 220081953 sa stal splatným dňa 07.04.2009. Žalovaní boli súčasne vyzvaní na vrátenie dlžnej sumy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,
- f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia 27.10.2008 (ďalej len „Občiansky zákonník“, alebo „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na citované ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súd ex offa skúmal otázku premlčania nároku žalobcu a dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený žalobou v tomto konaní je v celom rozsahu premlčaný.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaní premlčania sami dovoľávali. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona.

Ako už bolo uvedené, uvedené ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Z listinných dôkazov súd zistil, že účastníci konania uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., pričom sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzavrel žalobca ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) v rámci svojej podnikateľskej činnosti so žalovanými ako spotrebiteľmi (§ 52 ods. 4 OZ), ktoré pri jej uzatváraní nevystupovali v rámci svojej obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti. S poukazom na uvedené je preto potrebné aplikovať spotrebiteľské právo, a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Z listinných dôkazov, najmä z oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 12.5.2009 mal súd za preukázané (napokon žalobca to ani nenamietal), že žalobca vyhlásil splatnosť úveru ku dňu 07.04.2009, pričom najneskôr od nasledujúceho dňa začala plynúť premlčacia doba 3 roky, čo znamená, že premlčacia doba uplynula 08.04.2012, pričom žaloba bola podaná na súd až dňa 13.01.2014. Pokiaľ žalobca poukazyval na to, že tomuto konaniu predchádzalo už rozhodcovské a exekučné konanie, ktoré proti žalovaným v tej istej veci viedol a po dobu trvania týchto konaní neplynula premlčacia doba, súd sa s týmto názorom nestotožnil.

V zmysle citovaného ust. § 112 Občianskeho zákonníka je nepochybné, že uplatnenie práva na príslušnom (teda aj rozhodcovskom súde) má za následok spočívanie premlčacej doby. Na to, aby

prestala plynúť premlčacia doba však treba, aby veriteľ (žalobca) uplatnil svoje právo u príslušného orgánu, no podľa súdu ani v rozhodcovskom, ani v exekučnom konaní nebolo právo uplatnené u príslušného subjektu. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva okrem iného v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Len platná rozhodcovská zmluva môže založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť. Už v konaní vedenom na Okresnom súde v Piešťany pod sp. zn. 5Er/344/2010 bolo ustálené, že rozhodcovská doložka medzi zmluvnými stranami bola absolútne neplatná, táto bola súdom vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Súd sa stotožnil s názorom o absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán - veriteľa a spotrebiteľa. Spotrebiteľova vedomosť o tom, čo rozhodcovské konanie je, aké má špecifiká a následky pre neho samotného, sú veľmi nízke. To na druhej strane využívajú obchodníci a takéto doložky do spotrebiteľských zmlúv vkladajú, a to už s vopred vybraným rozhodcom, ktorý prípadný spor rozrieši v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že rozhodcovský súd nemal právomoc vec prejednať a rozhodnúť. Podmienkou na spočívanie premlčacej doby nie je uplatnenie práva u akéhokoľvek orgánu, ale len u orgánu príslušného, teda takého, ktorý je na takéto rozhodnutie príslušný aj právomocný. V tomto prípade však žalobca uplatnil právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozsudok v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, nejde teda o uplatnenie práva u právomoc vydať rozsudok v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, nejde teda o uplatnenie práva u príslušného orgánu, a tým nie je splnená podmienka uplatnenia práva u príslušného orgánu v zmysle ust. § 112 Obč. zák. Po dobu trvania rozhodcovského konania teda premlčacia doba plynula a nespočívala.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 26.6.2016 č.k. 5Er/344/2010-19 v exekučnej totožných účastníkov konania ako v tomto konaní súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení tohto uznesenia sa uvádza, že nakoľko rozhodcovský rozsudok bol vydaný rozhodcom, ktorý svoju právomoc na prejednanie a rozhodnutie vo veci odvodil od neplatnej rozhodcovskej doložky, nie je tento spôsobilým exekučným titulom. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2014. Rozhodcovský titul bol tak neakceptovateľný ako exekučný titul a oprávnený (žalobca v tomto konaní) nemal ani iniciovať exekučné konanie.

Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že v predmetnej veci nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby, žalobca si svoj nárok voči žalovaným uplatnil na nepríslušnom orgáne, ktorým bol v danom prípade Medzinárodný rozhodcovský súd v Bratislave, nedošlo teda k prerušeniu premlčacej doby.

Ako už bolo uvedené, žaloba bola na súd doručená dňa 13.01.2014, teda v čase, keď bol celý nárok zo zmluvy už premlčaný. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offo (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené príslušenstvo, nakoľko toto sleduje osud hlavnej pohľadávky, z čoho možno usúdiť, že vedľajší záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a žalovaným v 1. a 2.rade, ako úspešným účastníkom konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žalovaní návrhom neuplatnili priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)